

Pasaje din MANA

28 februarie

Ps. 127:2:

2 Degeaba vă sculați de dimineață și vă culcați târziu ca să mâncați o pâine câștigată cu durere, căci preaiubiților Lui El le dă pâine ca în somn.

Mat. 6:25-34:

25 De aceea vă spun: Nu vă îngrijați de viața voastră, gândindu-vă ce veți mânca sau ce veți bea; nici de trupul vostru, gândindu-vă cu ce vă veți

îmbrăca. Oare nu este viața mai mult decât hrana și trupul, mai mult decât îmbrăcămintea?

26 Uitați-vă la păsările cerului: ele nici nu seamănă, nici nu seceră și nici nu strâng nimic în grânare, și totuși Tatăl vostru cel ceresc le hrănește. Oare nu sunteți voi cu mult mai de preț decât ele?

27 Și apoi, cine dintre voi, chiar îngrijorându-se, poate să adauge măcar un cot la înălțimea lui?

28 Și de ce vă îngrijiți de îmbrăcămintea? Uitați-vă cu băgare de seamă cum cresc

crinii de pe câmp: ei nici nu torc,
nici nu țes;

29 totuși vă spun că nici chiar
Solomon, în toată slava lui, nu s-
a îmbrăcat ca unul din ei.

30 Așa că, dacă astfel îmbracă
Dumnezeu iarba de pe câmp,
care astăzi este, dar mâine va fi
aruncată în cuptor, nu vă va
îmbrăca El cu mult mai mult pe
voi, puțin credincioșilor?

31 Nu vă îngrijorați dar, zicând:
'Ce vom mânca?' sau: 'Ce vom
bea?' sau: 'Cu ce ne vom
îmbrăca?'

32 Fiindcă toate aceste lucruri

neamurile le caută. Tatăl vostru cel ceresc știe că aveți trebuință de ele.

33 Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra.

34 Nu vă îngrijați dar de ziua de mâine; căci ziua de mâine se va îngriji de ea însăși. Ajunge zilei necazul ei.

Mat. 13:22:

22 Sămânța căzută între spini este cel ce aude Cuvântul, dar îngrijorările veacului acestuia și

Înșelăciunea bogățiilor îneacă
acest Cuvânt și ajunge neroditor.

Luca 21:34:

34 Luați seama la voi înșivă, ca
nu cumva să vi se îngreueze
inimile cu îmbuibare de mâncare
și băutură și cu îngrijorările vieții
acesteia, și astfel ziua aceea să
vină fără veste asupra voastră.

1 Cor. 7:32-33:

32 Dar eu aș vrea ca voi să fiți
fără griji. Cine nu este însurat se
îngrijește de lucrurile Domnului,
cum ar putea să placă Domnului.

33 Dar cine este însurat se îngrijește de lucrurile lumii, cum să placă nevestei.

2Tim. 2:4:

4 Niciun ostaș nu se încurcă cu treburile vieții, dacă vrea să placă celui ce l-a scris la oaste.

Ps. 37:5:

5 Încredințează-ți soarta în mâna Domnului, încrede-te în El și El va lucra!

Ps. 55:22:

22 Încredințează-ți soarta în

mâna Domnului și El te va
sprijini! El nu va lăsa niciodată să
se clatine cel neprihănit.

Prov. 16:3:

3 Încredințează-ți lucrările în
mâna Domnului, și îți vor izbuti
planurile.

Ier. 17:7-8:

7 Binecuvântat să fie omul care
se încrede în Domnul și a cărui
nădejde este Domnul!

8 Căci el este ca un pom sădit
lângă ape, care-și întinde
rădăcinile spre râu; nu se teme

de căldură, când vine, și frunzișul
lui rămâne verde; în anul secetei,
nu se teme și nu încetează să
aducă rod.

Evr. 13:5:

5 Să nu fiți iubitori de bani.

Mulțumiți-vă cu ce aveți, căci El
Însuși a zis: „Nicidecum n-am să
te las, cu niciun chip nu te voi
părăsi.”

1 Pet. 5:6-7:

6 Smeriți-vă dar sub mâna tare a
lui Dumnezeu, pentru ca, la
vremea Lui, El să vă înalțe.

7 Și aruncați asupra Lui toate îngrijorările voastre, căci El Însuși îngrijește de voi.

Gen. 32:24-29:

24 Iacov însă a rămas singur.

Atunci, un om s-a luptat cu el până în revărsatul zorilor.

25 Văzând că nu-l poate birui, omul acesta l-a lovit la

încheietura coapsei, așa că i s-a scrântit încheietura coapsei lui Iacov, pe când se lupta cu el.

26 Omul acela a zis: „Lasă-mă să plec, căci se revarsă zorile.” Dar Iacov a răspuns: „Nu Te voi lăsa

să pleci până nu mă vei binecuvânta.”

27 Omul acela i-a zis: „Cum îți este numele?” „Iacov”, a răspuns el.

28 Apoi a zis: „Numele tău nu va mai fi Iacov, ci te vei chema Israel (Cel ce luptă cu Dumnezeu), căci ai luptat cu Dumnezeu și cu oameni și ai fost biruitor.”

29 Iacov l-a întrebat: „Spune-mi, Te rog, numele Tău.” El a răspuns: „Pentru ce Îmi ceri numele?” Și l-a binecuvântat acolo.

1 Sam. 12:23:

23 Departe iarăși de mine să
păcătuiesc împotriva Domnului
încetând să mă rog pentru voi!
Vă voi învăța calea cea bună și
cea dreaptă.

Ps. 86:3,6:

3 Ai milă de mine, Doamne, căci
toată ziua strig către Tine! ...

...

6 Pleacă-Ți urechea, Doamne, la
rugăciunea mea, ia aminte la
glasul cererilor mele!

Ps. 130:1-2:

1 O cântare a treptelor Din fundul
adâncului, Te chem, Doamne!

2 Doamne, ascultă-mi glasul! Să
ia aminte urechile Tale la glasul
cererilor mele!

Col. 4:2:

2 Stăruiți în rugăciune, vegheați
în ea cu mulțumiri.

Mat. 15:22-28:

22 Și iată că o femeie
cananeancă a venit din ținuturile
acelea și a început să strige
către El: „Ai milă de mine,
Doamne, Fiul lui David! Fiică-mea

este muncită rău de un drac.”

23 El nu i-a răspuns niciun cuvânt. Și ucenicii Lui s-au apropiat și L-au rugat stăruitor: „Dă-i drumul, căci strigă după noi.”

24 Drept răspuns, El a zis: „Eu nu sunt trimis decât la oile pierdute ale casei lui Israel.”

25 Dar ea a venit și l s-a închinat, zicând: „Doamne, ajută-mi!”

26 Drept răspuns, El i-a zis: „Nu este bine să iei pâinea copiilor și s-o arunci la căței!”

27 „Da, Doamne”, a zis ea, „dar și cățeeii mănâncă firimiturile care

cad de la masa stăpânilor lor.”

28 Atunci, Isus i-a zis: „O, femeie, mare este credința Ta! Facă-ți-se cum voiești.” Și fiica ei s-a tămăduit chiar în ceasul acela.

Luca 18:1-7:

1 Isus le-a spus o pildă, ca să le arate că trebuie să se roage necurmat și să nu se lase.

2 El le-a zis: „Într-o cetate era un judecător care de Dumnezeu nu se temea și de oameni nu se rușina.

3 În cetatea aceea era și o văduvă, care venea des la el și-i

zicea: 'Fă-mi dreptate în cearta cu pârâșul meu.'

4 Multă vreme n-a voit să-i facă dreptate. Dar în urmă, și-a zis:

'Măcar că de Dumnezeu nu mă tem și de oameni nu mă rușinez,

5 totuși, pentru că văduva aceasta mă tot necăjește, îi voi face dreptate, ca să nu tot vină să-mi bată capul.'"

6 Domnul a adăugat: „Auziți ce zice judecătorul nedrept?

7 Și Dumnezeu nu va face dreptate aleșilor Lui, care strigă zi și noapte către El, măcar că zăbovește față de ei?

Luca 22:44:

44 A ajuns într-un chin ca de moarte și a început să Se roage și mai fierbinte; și sudoarea I se făcuse ca niște picături mari de sânge, care cădeau pe pământ.

Rom. 8:26:

26 Și tot astfel și Duhul ne ajută în slăbiciunea noastră, căci nu știm cum trebuie să ne rugăm. Dar Însuși Duhul mijlocește pentru noi cu suspine negrăite.

Efes. 6:18: 18 Faceți în toată

vremea, prin Duhul, tot felul de rugăciuni și cereri. Vegheați la aceasta cu toată stăruința și rugăciune pentru toți sfinții

Evr. 5:7-8:

7 El este Acela care, în zilele vieții Sale pământești, aducând rugăciuni și cereri cu strigăte mari și cu lacrimi către Cel ce putea să-L izbăvească de la moarte și fiind ascultat din pricina evlaviei Lui,

8 măcar că era Fiu, a învățat să asculte prin lucrurile pe care le-a suferit.